اخبار کوتاه

تیم ملی هندبال در رویای شکست دوباره عربستان

تیم ملی هندبال مردان ایران که در گروه D بیست و دومین دوره مسابقات قهرمانی آسیا ۲۰۲۶ با کشورهای عربستان، استرالیا و ژاپن هم گروه است، امشب و در اولین دیدار خود از ساعت ۲۰:۳۰ به مصاف عربستان می‌رود. تیم ملی هندبال ایران پیش از آغاز این مسابقات، در تورنمنتی در اسپانیا شرکت کرد و با تیم‌های پرتغال و مصر دیدار داشت و مستقیم از اسپانیا راهی کویت محل برگزاری این مسابقات شده است. هندبالیست‌های کشورمان در این دوره از بازی‌های آسیایی با تیم‌های قدرتمندی هم گروه شدند و اگر از گروه‌شان صعود کنند، کار بزرگی انجام داده‌اند. پیش از این ایران فقط دوبار در بین چهار تیم برتر آسیا قرار گرفته، آن هم در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۲۳ (دوره گذشته) که ماحصل آن حضور در رقابت‌های جهانی هندبال است. جالب این جاست که ایران با هدایت رافائل کاستیلو اسپانیایی وارد مسابقات شده است که این مربی ۱۲ سال قبل، اولین صعود کشورمان را به مسابقات جهانی رقم زد. اما برای رفتن به جام جهانی هندبال در سال ۲۰۲۷ فعلا دو نام قدر پیش روی ماست؛ عربستان و ژاپن. تیم ملی هندبال عربستان یکی از قدرت‌های همیشگی آسیاست و چندی پیش هم نایب قهرمان مسابقات هم‌بستگی کشورهای اسلامی شده است. اما شاید آمار جالبی که مقابل سعودی‌ها داریم، ما را برای پیروزی در این دیدار سخت و حساس امیدوارتر کند؛ هندبالیست‌های کشورمان یک دهه است که برابر عربستانی‌ها ناکام نشدند! البته در آخرین رویارویی دو تیم هم چند وقت پیش آن‌ها در بازی‌های انتخابی المپیک پاریس، با نتیجه ۳۰-۲۸ به ما باخته بودند. با این حال عربستانی‌ها همواره نشان داده‌اند رقیبی سرسخت هستند و اگر ملی‌پوشان این بازی را ببرند، تقریبا به صعودمان از گروه بیش از پیش دل می‌بندیم. سامورایی‌ها هم که بخت اصلی قهرمانی هستند، بی‌تردید دیداری سخت را برایمان رقم خواهند زد.

فلیک این ستاره را می‌خواهد

مارکوس رشفورد ستاره انگلیسی که در تابستان گذشته به‌طور قرضی از منچستریونایتد به بارسلونا آمد، آن‌قدر خوب ظاهر شده که فلیک و همچنین سران بلوگرانا متقاعد شدند که قرارداد‌ش را دایمی کنند اما نه با شرایطی که شیاطین سرخ می‌خواهند. مدیران یونایتد که به تازگی آموریم را اخراج کرده‌اند، تمایلی به بازگرداندن رشفورد ندارند و شاید راضی به کم کردن بند آزادسازی ۳۵ میلیون یورویی شوند که در این قرارداد گنجانده بودند. رشفورد در این فصل نقش مهمی در نتایج درخشان بارسا داشته و در هنگام مصدومیت اول فصل رافینیا هم چندین بازی درخشید و کار را در پست وینگر چپ برای تیمش درآورد. همین بازی‌های تاثیرگذار او باعث شده حتی هواداران آبی و اناری‌پوشان هم راضی به جذب دایمی رشفورد شوند. حالا باید دید رشفورد که خودش از بودن در بارسلونا خوشحال است و فلیک هم به شدت روی حفظ او اصرار دارد، ماندنی می‌شود یا دوباره او را در منچستر خواهیم دید.

وداع ماشاریپوف با جام جهانی؟

جلال‌الدین ماشاریپوف، ستاره ازبکستانی استقلال که چند ماه پیش از ناحیه رباط صلیبی مصدوم شده بود و به هیچ وجه هم حاضر به جراحی نبود تا هر چه زودتر به میادین برگردد، در بازی روز دوشنبه برابر فولاد هرمزگان دوباره از همین ناحیه دچار آسیب دیدگی شدیدی شد و ممکن است جام جهانی را هم از دست بدهد. جلال که قبل از اردوی پیش فصل آبی‌پوشان، درگیر مصدومیت از ناحیه رباط صلیبی شده بود، به توصیه پزشکان باشگاه گوش نکرد و اعلام کرده بود بدون عمل جراحی و با روش پزشکان ازبکستانی بهبودی‌اش را به دست خواهد آورد. اما این ستاره ازبکستانی که شاید می‌توانست در نیم فصل میانه میدان آبی‌ها را به خوبی کنترل کند حالا با این مصدومیت تازه نه تنها ماه‌ها خانه‌نشین شده، بلکه به احتمال فراوان جام جهانی ۲۰۲۶ را که رویای بازی کردن در آن را داشت، از دست می‌دهد. اما عجیب این جاست که برخی رسانه‌ها این مصدومیت را ساختگی دانستند و مدعی شدند جلال برای رفتن به ازبکستان خودش را به مصدومیت زده و چراوقتی با پای راستش چرخیده پای چپش را می‌گیرد؟ اما این ادعا درست به نظر نمی‌رسد چرا که بازیکنی که کشورش برای اولین بار به جام جهانی رسیده، طبیعتا دوست دارد برای کشورش بازی کند و برای همین هم می‌خواهد خودش را در فرم خوبی نگه دارد تا مربی تیم ملی او را انتخاب کند؛ پس بعید است ماشاریپوف تظاهر کرده تا بدون باشگاه بماند و از تیم ملی دور شود.

از نبرد با آذرپیرا برای دوبنده تیم ملی تا برنامه حسن برای هت‌تریک طلایی

بوسه دوباره نابغه به تشک کشتی با چالش جدید

سارا اصلانی | یک سال و نیم دوری و تحمل بالاخره به پایان رسید؛ ۱۸ ماه تشک ندیدن و از کنار گود تماشا کردن. تراژدی تلخی که سناریوی آن از المپیک ۲۰۲۴ کلید خورد تا حسن یزدانی، نابغه جویباری کشتی آزاد ایران، بعد از آن فینال در اماتیک در پاریس که منجر به در رفتن و آسیب دوباره کتف مجروحش شد و زیر تیغ رفت، حالا بار دیگر به تشک کشتی بوسه بزند. پسر پرافتخار کشتی که آخرین بار در وزن ۸۶ کیلوگرم در المپیک برای ایران کشتی گرفت، حالا تصمیم‌اش را برای انتخاب وزن جدید قطعی کرده است. بستن پرونده ورزش قهرمانی‌اش با کشتی گرفتن در وزن ۹۷ کیلوگرم. حسن اما برای داستان پرمدالش در کشتی آزاد، یک پایان طلایی در بالاترین تورنمنت ورزشی دنیا نوشته است؛ وداع با دایره طلایی با مدال زرین المپیک لس‌آنجلس. پسر ۳۱ ساله روستای لپو صحرا از توابع جویبار تا المپیک ۲۰۲۸ به ۳۳ سالگی می‌رسد و با توجه به آسیب‌های سنگینی که از سر گذرانده، بعید است بتواند بعد از رقابت‌های لس‌آنجلس، باز هم در بالاترین عرصه‌های جهانی و المپیک کشتی بگیرد. به همین دلیل برنامه حسن برای تکمیل ویترین افتخاراتش، اضافه کردن طلای دیگری به تعداد مدال‌های زرینش در المپیک است تا یک رکورد تاریخی در ورزش ایران به ثبت برساند. او که طلای المپیک ۲۰۱۶ ریو در وزن ۷۴ کیلوگرم و نقره المپیک ۲۰۲۰ توکیو و ۲۰۲۴ پاریس در وزن ۸۶ کیلوگرم را در کارنامه دارد، اگر بتواند با مدال طلای المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس کارش را در کشتی تمام کند، رکورد بی‌نظیری به ثبت خواهد رساند. هم‌اکنون حسن یزدانی به همراه عبدا... موحد، امامعلی حبیبی، غلامرضا تختی، رسول خادم، علیرضا دبیر و کمیل قاسمی، یکی از هفت کشتی‌گیر آزادکار ایرانی است که موفق به کسب مدال طلای المپیک شده است و با توجه به مدال‌هایش در رده‌بندی بهترین کشتی‌گیران ایران در رشته کشتی آزاد در رتبه هفتم قرار دارد. یزدانی قهرمان سه دوره مسابقات قهرمانی کشتی جهان در سال‌های ۲۰۱۷، ۲۰۱۹ و ۲۰۲۱، و دارنده سه مدال نقره و یک برنز این مسابقات است. کسب مدال طلای بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ و دو عنوان قهرمانی در مسابقات قهرمانی کشتی آسیا از دیگر افتخارات او است. او در سال ۲۰۱۷ از سوی اتحادیه جهانی کشتی به عنوان بهترین کشتی‌گیر سال جهان انتخاب شد و در ۲۵ شهریور ۱۴۰۱ با گرفتن نقره مسابقات قهرمانی کشتی جهان ۲۰۲۲ در بلگراد، پرافتخارترین کشتی‌گیر تاریخ ایران از نظر تعداد شمارش مدال جهانی و المپیک شد. سرنوشت ورزش قهرمانی او حالا با تغییر وزن در مسیر جدیدی قرار گرفته است. بعد از اعلام حسن یزدانی به کادر فنی درباره حضورش در وزن ۹۷ کیلوگرم در چرخه انتخابی تیم ملی کشتی آزاد بزرگسالان برای سال ۲۰۲۶، پژمان درستکار سرمربی آزادکاران بزرگسال هم تکلیف حسن را مشخص کرد تا با دادن یک فرجه به نابغه پرافتخار اعلام کند به دلیل افتخارات جهانی، حسن یزدانی در چرخه انتخابی تیم ملی هم‌تراز مدال‌آوران جهان ارزیابی می‌شود و بر این اساس تمامی مدال‌آوران و چهره‌های شاخص طبق چرخه انتخابی ملزم به حضور در یک تورنمنت خارجی هستند. در این بین اما سوال این بود که تکلیف امیرعلی آذرپیرا که وزن اصلی‌اش ۹۷ کیلوگرم بوده چه خواهد شد؟ آیا قرار است او پشت افتخارات حسن یزدانی بماند؟ اما پاسخ کادر فنی و فدراسیون کشتی به این سوال کاملا روشن بود؛ تعیین شرایط نبرد این دو چهره شاخص کشتی ایران در چرخه انتخابی. به این ترتیب که مقرر شد حسن یزدانی برای ورود به چرخه انتخابی تیم ملی در تورنمنت رنکینگ‌دار کرواسی شرکت کند. از طرف دیگر و در صورت رویارویی حسن و امیرعلی آذرپیرا در جام تختی، کسب ۲ پیروزی از سه مبارزه، تعیین‌کننده برنده دوبنده تیم ملی در مسابقات جهانی است. در جام تختی هم اگر امیرعلی آذرپیرا قبل از رویارویی با حسن یزدانی متحمل شکست شود و یزدانی قهرمان جام تختی شود، این فرصت را دارد که یک بار با یزدانی رقابت کند. در صورت شکست یزدانی قبل از رویارویی با آذرپیرا و قهرمانی آذرپیرا در جام تختی، امیرعلی ملی‌پوش وزن ۹۷ کیلوگرم در مسابقات جهانی خواهد بود. در این بین اما اردوی تیم ملی کشتی آزاد نیز از فردا ۲۶ دی‌ماه در حالی به مدت ۱۰ روز (تا ۵ بهمن ماه) آغاز خواهد شد که علاوه بر درج نام حسن یزدانی و امیرعلی آذرپیرا در وزن ۹۷ کیلوگرم، مجتبی گلیج هم در این وزن به اردو دعوت شده و کار سختی برای رسیدن به دوبنده تیم ملی در تقابل با این دو آزادکار نامدار خواهد داشت.

منچستر، دلتنگ شکوه گذشته

منچستریونایتد طی ۱۲ سال جدایی فرگوسن، هیچ‌وقت آن‌طور که باید دوران خوب گذشته را احیا نکرده است

صابر- خبر رسید که فلچر جایگزین آموریم جایش را به کریک روی نیمکت منچستر داده است. آن هم در حالی که خود آموریم جانشین تن‌هاخ بود. فلچر فقط ۲ بازی روی نیمکت شیاطین سرخ بود، آموریم حدود ۱۴ ماه کابوس‌وار را گذراند و کریک هم قرار است مربی موقت منچستر باشد. این همه تغییر و تحول و نیمکتی لرزان و بی‌ثبات، بیشتر تیم‌های عربی را در ذهن تداعی می‌کند تا تیمی که چند دهه با ثباتی بی‌نظیر توسط آلکس فرگوسن افسانه‌ای اداره می‌شد. فرگوسنی که با ۲۶ فصل حضور مستمر روی نیمکت منچستر، رکوردی شگفت‌انگیز و غیرقابل دسترس را رقم زد و وقتی دیوید مویس را به‌عنوان جانشین خودش به باشگاه معرفی کرد، تصوری از روزهای تاریک پیش‌روی تیمش نداشت. البته دیوید مویس به نسبت مربیان بعدی مثل مورینیو، سولسشیر، تن‌هاخ و... نتایج خوبی با تیم گرفت، اما بخت بدش این بود که آن‌روزها عملکردش با فرگوسن کبیر مقایسه می‌شد نه با امروز. حتی آقای خاص فوتبال یعنی مورینیو هم نتوانست منچستر را احیا کند. اسطوره‌های قبلی در دوره‌های موقت به خط شدند اما کاری از پیش نبردند. بازگشت کریس رونالدو به منچستر امیدهایی را برای روزهای خوب زنده کرد؛ اما کریس هم نتوانست در تیمی که هدایتش به‌عهده تن‌هاخ باشد دوام بیاورد، چه رسد به این که

کارآمد باشد. نکته جالب این که در آن روزها تصور عمومی این بود که عامل نتایج ضعیف منچستر حضور کریس است چون تیم را از یک‌دست بودن خارج می‌کند؛ اما بعدها مشخص شد تن‌هاخ که با آژاکس نتایج بی‌نظیری گرفته بود، در اندازه منچستر نتوانست ظاهر شود و نشان داد فقط با تیم‌های جوان و بازیکنان گمنام می‌تواند موفق باشد تا نوبت به آموریم برسد؛ آن هم در حالی که منچستر کریس را هم از دست داده بود. آموریم جوان از اسپورتینگ آمده بود تا پایه‌گذار عصر تازه منچستر باشد. فرصت‌های لازم هم به او داده شد. در آغاز این فصل تیمش با خریدهای گران تقویت شد؛ اما خریدهای تازه هم نتوانستند از تیمی که انگار طلسم شده یک برنده بزرگ در قامت قهرمان بسازند. فلچر فقط دو بازی روی نیمکت بود و حالا کریک بازیکن سابق منچستر که تجربه حضور موقت در همین منچستر را داشت، به‌عنوان مربی موقت تا پایان فصل انتخاب شده. شاید اگر این‌بار کریک بتواند از هواداران دلبری کند شانس این را هم داشته باشد که فصل بعد اعتماد مدیران برای عنوان سرمربی را جلب کند. با این همه منچستر راه طولانی تا شکوه سابق دارد. روزهایی که خیلی‌ها فوتبال را با این تیم می‌شناختند؛ زمانی که گیگز پسرک لاغراندام ولزی با فرارهای بی‌نقصش، بکام با شوت‌های خط کشی شده، روی کین با تکل‌های خشن، اشمایکل با واکنش‌های تماشایی، یاپ استام با ضربات سر، اندی کول و دوایت یورک با تله‌پاتی عجیب‌شان، وین رونی با جنگندگی و کانتونا با آن رفتارهای کاریزماتیک طی سال‌ها بر دنیای فوتبال سلطنت می‌کردند و بی‌شک کارگردان بزرگ این نمایش بی‌نظیر هم آلکس فرگوسنی بود که تکرار نشدنی است.

بمب‌های احتمالی نیم‌فصل لیگ برتر

نقل‌وانتقالات زمستانی لیگ برتر کشورمان تا به این‌جای کار تغییرات زیاد و مهمی را تجربه کرده است و بازیکنانی به تیم دیگری منتقل شدند که می‌توانند با عملکرد مثبت‌شان نقاط ضعف تیم‌های جدیدشان را بپوشانند و شاید با درخشش در این مدت زمان کم مانده به جام جهانی، بلیت رفتن به آمریکا را هم برای خودشان مهیا کنند. در ادامه به مهم‌ترین انتقالات نیم فصل می‌پردازیم.

ایگور سرگیف در پرسپولیس

شاید بتوان گفت که تا به این جای کار بهترین خرید خارجی نیم فصل لیگ سرگیف است. پرسپولیس در این فصل یکی از مشکلاتش نبود زوجی مناسب برای علیپور بود و شاید با ورود مهاجم شناخته شده ازبکستانی مشکل گلزنی قرمزها حل شود. سرگیف سال گذشته بهترین گلزن لیگ ازبکستان هم بوده و در سال ۲۰۲۵، برای پاختاکور ۲۷ بازی انجام داد و آمار ۱۸ گل و ۳ پاس گل را به ثبت رساند؛ آماری که نشان‌دهنده تأثیرگذاری بالای او در ترکیب تیمش است. البته شاید بیفوما یکی از خروجی‌های پرسپولیس باشد؛ بازیکنی که فصل گذشته یکی از موثرترین وینگرهای فصل بود و این فصل در جمع قرمزپوشان پایتخت نتوانست عملکرد پارسالش را نشان دهد تا از جمع سرخ‌پوشان جدا شود و به تیم علی منصوریان یعنی الطلبه عراق برود.

باقری و پدیده آبی‌ها در پیکان

پیکان با هدایت سعید دقیقی برخلاف قبل، عملکرد جالبی نداشته و به دنبال بهبود شرایط در نیم فصل دوم است. پیکانی‌ها تا به این جای نقل و انتقالات زمستانی به خوبی در پوشش نقاط ضعف تیم خود عمل کردند و در کنار فولاد یکی از پرکارترین تیم‌های نقل و انتقالات بودند. جذب فرشید باقری هافبک سابق استقلال که مدنظر علی منصوریان برای تیم عراقی‌اش هم بود، به همراه حجت احمدی پدیده استقلال خوزستان که مشتری هم کم نداشت در کنار دو بازیکن دیگر نشان می‌دهد دقیقی برنامه ویژه‌ای برای نیمه دوم فصل دارد.

سرخابی‌های سابق در فجر

فجر پیروز قربانی فصل را خیلی خوب شروع کرد اما هر چقدر که جلو رفتیم، نقص‌های این تیم بیش از پیش نمایان شد؛ ولی باز هم کسب رتبه نهم برای تیمی که به تازگی به لیگ برتر پیوسته، قابل قبول است. پیروز قربانی که یکی از مشکلاتش دفاع ضعیف و خط حمله نه چندان زهردار بود، مثل فولاد و یحیی دل به سرخابی‌های سابق بسته و محمدحسین مرادمند، پیمان بابایی و مهدی شریفی را به همراه ۲ بازیکن دیگر به شیراز آورده است.

چهره روز

رامین، رها شد!

رامین رضاییان که در ابتدای فصل، قراردادش را با استقلال تمدید کرده بود، پس از نیمکت نشینی‌های متوالی، چالش‌های مکرر با ساپینتو و درنهایت قرار گرفتن در فهرست خروجی این مربی پرتغالی به ناچار راهی فولاد خوزستان شد تا بتواند در کنار مربی سابقش به فرم مطلوب فصل پیش برسد. رامین که در فصل گذشته عملکرد بسیار خوبی داشت و یکی از ارکان قهرمانی آبی پوشان در جام حذفی بود و پس از مدت‌ها به تیم ملی هم رسید، در سال منتهی به جام جهانی در نظر داشت بیشتر خودش را نشان دهد اما جایی در تفکرات سرمربی پرتغالی نداشت و از بد حادثه هم، صالح حردانی که در فصل‌های گذشته بازیکنی معمولی بوده امسال به مدافعی همه چیز تمام تبدیل شده و عملا با بازی‌های خوبش رامین را نیمکت‌نشین کرده است. مدافع راست آبی‌ها در این فصل فقط ۷ بازی به میدان رفت و یک گل و یک پاس گل هم داد. باید دید فولاد با جذب بازیکنان سن بالا که از پرسپولیس و استقلال جدا شده‌اند، می‌تواند در نیم فصل دوم به روزهای خوب برگردد یا نه؟